

La vârsta a treia

Val

Cât ar fi lumea de rea,
Orice-ar face, orce-ar spune,
Cu-o nevastă ca a mea,
An de an devin mai june

Și ferice, și vioi,
Tânăr ca o primăvară,
Făr' să dau ceasu-napoi,
Cu așa o Mărioară,

Iar de când sunt pensionar,
Poa' s-adune orișicare,
Ca și un celibatar,
Bun aș fi de-nsurătoare,

Dar de spus n-am să vă spui,
Nici prin gând, nici pomeneală,
Câte toamne-am pus în cui...
Faceți doar o socoteală,

După ce o întrebați
Pe Măria câți ani are,
Căci eu sunt, de adunați,
Cu un an ca ea mai mare!

Valeriu Cercel